

орігінал.

ця стаття була відрецензована
редакцією Головної української
В.Окунішчов

Відкритий лист до редакції "Г.У."

МОЛОДЬ ДО "МОЛОДІ" ОСЕРЕДКУ СУМ В ТОРОНТО

Змушені останніми подіями в торонтському Осередку СУМ, та загалом на Кристі, коротко подаємо до відома наступне:

Відношення поодиноких осіб у проводах до рядового членства є наскрізь рабовласницьке. Ціль зверхників є не прославлення поляглих героїв і сучасних мучеників в московських катівнях, не плекання дружності і взаємопошани, а самореклямне писання власної підмальованої історії... /сумнівнимі особами/.

Дорогу ідею націоналізму скеровується на рейки здобуття особистої слави. Пресові органи, які мали б служити інтересам народу - опинилися в руках кліки, і є недоступні членству: не кажіть нам, що ми ту кліку вибирали - /процес виборів всім нам відомий/. Правда, зміна зайшла в тім, що Організацію Націоналістів заступили Народня Поміч, чий орган в кожному числі мусить мати знимку вождя, а студентські стипендії приділяються не сиротам поляглих борців за волю України, а дітям вождів і вожденят. Прикро таке стверджувати, але робимо це во ім'я спасіння Спілки Української Молоді в Торонто.

Колись Ви викидали з організації поодинокі особи; а тому, що вони мовчали /во ім'я добра Організації і громади/, - це Вам ще більше додавало відваги, так що зачали викидати не лише окремих осіб, але й цілі покоління. Та вся та молодь, яка опинилася поза рамками Організації, під чужим парканом - викинені з Організації, але не з патріотів, не з платформи служби Україні. Опинившись без даху над головою, ми побачили, що служити Україні серцем і душею, а не порожніми запозиченими фразами - приносить багато більше щастя в житті. Та любов до України заглушує душевний біль, зневагу і образи.

Ви своїх синів і дочок називаєте агентами, а не усвідомляєте, що своїм поступованням зробили московську роботу, - своєю брутальністю, баранячою впертістю розбили СУМ у Торонто. СБ може змінити наш фізичний вигляд, але не душу, яка завжди лишиться вірною знедоленій батьківщині.

Найвищим ставленникам ніхто не заборонить кидати болотом в нашу сторону, але лиш мудрі пам'ятають, що не завжди можна тим болотом нелюбих потрафити, але свої руки напевно забрудиться. Останні події те підтвердили.

Матеріальне павутиння обмотало Вас до такої міри, що Ви забули рани України /а дехто з Вас і не хоче про них знати/. Передсмертні стогони борців за волю України заглушені Вашими особистими успіхами і матеріальними осягами Організації. Долярові паркани кредитівок, бізнесових установ і асекураційних компаній відгородили Вас від духового життя молоді, яка, за винятком деяких, є глибокопатріотичною.

Ви нарікаєте, що Ваші сини і дочки вийшли з-під Вашої контролі. Та марні Ваші нарікання. Це ж чи не найсвітліші дні нашої еміграції, бо молодь відійшла від Вас во ім'я збереження непорочности служби Україні. Зрозумійте, що молодь не зраджує СУМ-у - лише вступилася через Вашу зраду СУМ-у, через Ваші особисті амбіції і через впливи інтернаціональних організацій.

Викидати молодь з будинку молоді з допомогою поліції і ще поширковати наклепи на неї - це нечувані, каригідні методи "сприяння молоді". Завішування в правах абсолютно безпідставно, незаконно найактивніших сумівців-ансамблістів - це дикунське насильство і безсоромна пародія над правосуддям.

Молодь стала проти тиранії і тоталітаризму, стала за національне самозбереження. Ваші "Інформативні сходи" 10.10.85 - це ганьба і сором 20-го століття, це були кпини над правдою і правопорядком. Ваші вияснювання і публікації в справі резигнації нашого диригента п. Кардаша є вершком гіпокризії і обману. Усі закиди з початку до кінця є абсолютно неправдиві, розраховані виключно на непоінформованість слухача і читача. Навіть коротенького спростовання п. Кардаша Ви не помістили. Є і в свій час буде оприлюднена повна документація стосовно "добровільної" резигнації п. Кардаша і "широдружніх" переговорів з ним.

Нині наша молодь опинилася в стані перших християн: - Ви її викинули з рідної хати, і то в той час, коли діаспора найбільше турбується збереженням рідної молоді. Ваші сини і дочки ідуть на поневіряння, але смолоскип любови до України освічує їм шлях до щастя особистого і загального. Марні Ваші застрашування і шантажі, - молодь боронить правду - правду України.

Схаменіться!

Молодь від Вас відійшла. Прикро, але те тяжко направити. Причини того Ви єхидно "шукаєте" в окремих особах і цілих групах, які не погоджувалися з паперовим націоналізмом, але ніколи в самих собі, ніколи в самозакоханих, себеслав'лячих п'ятолизів.

Сьогодні ми дивимося на 30-сороклітних інтелігентних батьків згори, як на недосвідчену молодь. А 24-річний Бандера перед польським судом не був ні молодим, ні "шмаркачем". Чи справді усе зло, що діється в Організації - вина недосвідченої молоді?... Молодь виїли, а діри потопаючого човна пробуєте латати бабусями і дідусями. Чи не сором? Ансамблі молодечої організації СУМ з пенсіонерів?!

Якщо з молоддю Ви не знайшли спільної мови, то лише тому, що знайшли щось спільне з ворогами її.

Замість ненависти і недовір'я - проявіть любов і пошану до рядового члена і наші Організації Визвольного Фронту повернуться на рейки допомоги воюючій Україні. Дорогою об'єднання, а не роз'єднання ми будемо мати сильну діаспору. Якщо плекатимемо чини, а не голословні фрази, то тоді вас цікавитиме не Народня Поміч, а бідна і окрадена Україна з її героями, які відмовляються від родинного щастя і йдуть во ім'я молоді грядучих поколінь на каторгу, не без думки скласти там свої мученичі кости.

Висказані думки, це не вилив злості чи ненависти до деяких сумівських керівників, це не спроба поглибити непорозуміння між сумівською молоддю і Вами - сумівцями першої половини ХХ-го сторіччя. Ви викинули нас з домівки, яку наші батьки побудували і яка для нас є рідною і дорогою, а ми - просимо Господа Бога, щоб дав Вам здатність зрозуміти, що ворогом є Москва, є безбожницька інтернаціональна мафія, а не Ваша дитина... Їх треба викидати з хати! І то з поліцією, чи без поліції!

Для Вас молодь з Польщі це агенти польського КГБ, - для нас вони рідні брати, сироти поляглих борців за святу Україну.

Ми - сумівці, співвласники Культурного Центру, - пробували винаймати від Вас залю, щоб вшанувати тисячолітню традицію концертом колядок і щедрівок, щоб прославити Дитятко Боже і так причинятися до продовження існування нашої діаспори, - Ви нам відмовили. Ісуса Христа відкинула своя громада, але цілий світ Його прийняв, а тому ми не журимося, бо з нами Бог. Ви нам не дозволяли навіть повісити афіші: ні на Кристі, ні на 140 при нашій "Будучности". Не прийняли навіть платного оголошення про даний концерт до "Г.У."

Для кого Ви працюєте?!

З ким Ви насправді воюєте? З большевиками, чи з нами?

За що Ви, властиво, нас "б'єте"??

За що так безоглядно мститесь???

Українська молодь.

Щодо закидів, що наші діти, що молодь з ансамблів є, начебто, проти СУМ-у, ОУВФ і ніби проти Кристі, подаємо уривок зі слова голови Ініціативного Комітету на першій пробі ансамблів 3-го вересня 1985 /записано з тейпу/:

"... я мушу підкреслити що ми ніколи не були, не є і не збираємося бути проти СУМ-у чи В.Ф.. Ми тільки не могли працювати з управою Осередку в атмосфері напастей і цькувань, в атмосфері в якій пан Кардаш був змушений зрезигнувати. Ми мали надію що відносини поправляться на Загальних Зборах Осередку, які мали відбутися в травні. На жаль наші сподівання не здійснилися навіть тоді, коли дату Загальних Зборів тактично було перенесено на вересень/жовтень. З моментом коли ми довідалися що й цю дату знову було перенесено аж на другий рік на місяць лютий, ми зрозуміли що довше не можемо чекати й тому вирішили продовжувати нашу працю в іншому приміщенні й тому Ініціативний Комітет заангажував пана Кардаша до продовження нашої праці. Від громади, а зокрема від керівників нашого середовища залежить чи ми будемо тинятися по чужих приміщеннях чи будемо працювати в Домі для нас і нами збудованому." Як бачите, ніхто з них не є проти згаданих організацій ні проти Дому, а окремі сумівці далі працюють в Осередку над молоддю, як дотепер.

Ансамблі хотіли прилучитись до Осередку у Місісага, це ще один доказ, що вони не є проти СУМ-у.

На Інформативних Сходинах 10.10.85. сумівець, член управи в імені ансамбл при всіх присутніх сказав, що вони готові вернутися на Кристі з п. Кардашем і продовжувати працю на основі старого правильника, а п. Барабаш це відкинув. В чому імені п. Барабаш це зробив? Він не є член Управи СУМ-у. Чому присутній голова Осередку йому не заперечив?

Лист від молоді до "молоді" - то усе чиста, далеко не повна правда. Про якісь пасквілі ми нічого не знаємо, ми з ними нічого не мали ні не маємо.

Неправда, що назви ансамблів "Прометей", "Діброва" і "Батурич" зареєстровані в Провінційному Уряді, як назви сумівських мистецьких ансамблів. Заки реєструвати ці назви як назви Українських Молодіжних Ансамблів, був проведений докладний урядовий розшук /"сирч"/ по цілій Канаді. Щойно як виявилось що таких назв зареєстрованих нема, їх дозволили і зареєстрували /інкорпорували/ як назви окремих одиниць наших Українських Молодіжних Ансамблів. Будучи оригінальними "Дібровою" і "Батурином", маючи більшість /в оркестрі повністю! / складу тих одиниць і того диригента, що їх створив, надав їм ці назви і вишколив, наші ансамблі уважали, що можуть діяти під дотеперішніми назвами. Однак, задля святого спокою молодіжні ансамблі залишають ті назви Осередкові. Таксамо з інструментами й одностроями. Громада купила була їх для молоді, для своїх дітей, мовляв, "як захочу дати на Осередок, то знаю де він є, а тепер даю на інструменти і однострої". Цікаво, що колись ті самі провідники були рішуче проти одностроїв, а тепер так запопадливо за ними побиваються. Наші діти не здавали одностроїв і інструментів, бо і ми і вони вірили, що справу таки якось вдасться поладити. Тепер як їх публічно у пресі відреклися, можуть усе здати. Ми переконані, що й тепер знайдеться досить справжніх прихильників молоді, що справлять інструменти й однострої.

Комусь замало викидати молодь з Дому з допомогою поліції, то тепер ще треба тягати її по чужих судах? Де сором? Це така відплата тій молоді за її 20-літню жертвенну службу. Це так ми притягаємо молодь до свого?

Також неправда, що "Кардаш забрав молодь від СУМ-у і, начебто, створив нові ансамблі". Нікого від нікого п. Кардаш не забрав, проти нікого не бунтував, а навпаки - дуже щиро переконував делегацію, що вони повинні йти співати і грати на Кристі, щоб не гинули його діти "Діброва" і "Батурич", і наводив приклад з Шевченковою "Наймичкою", а також з Петром I під Полтавою. Для того п. Кардаш навіть у резигнації натякав на своїх асистентів Р. Ясінського і М. Свєрбівус, бо надіявся, що вони будуть гідними його наступниками. Ансамблісти, не мігши витримати на Кристі, самі заангажували п. Кардаша, хоч він сам, як виглядає, не вірив що з того всього щось вийде, бо на першу пробу прийшов радше як глядач, не як диригент, без нотів, без течки і т.п. "Вияснення" у справі його резигнації і на Інформативних Сходинах і в "Гомоні України" наскрізь неправдиве. Плани бойкотування з плякатами проти Різдвяного Концерту були найкращими виявами "прихильності" до нашої молоді і "сприяння" плеканню наших рідних традицій. За методом "ловіть злодія" пра наших дітей, нашої молоді, публічно називається агентурою. Кому це на користь? Як довго ми це маємо терпіти?

Торонто, 26.І.86.

Затурбовані родичі і прихильники.